

J. J.

Eksplozje kotłów parowych w fabrykach warszawskich

Kwartalnik Historii Nauki i Techniki 4/3, 586

1959

Artykuł umieszczony jest w kolekcji cyfrowej Bazhum, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych tworzonej przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego.

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie ze środków specjalnych MNiSW dzięki Wydziałowi Historycznemu Uniwersytetu Warszawskiego.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

kule na ten temat dr Tadeusz Przypkowski („Przegląd Techniczny“ nr 19/1958, rubryka „Z historii techniki“).

Autor omawia również znane ze źródeł historycznych typy uzębionych kieratów (wg Agricoli, Christiana Wolffa i innych) oraz wskazuje na pewne analogie istniejące między konstrukcją tych kieratów i konstrukcją najstarszych zegarów żelaznych z XIV wieku.

J. J.

EKSPLOZJE KOTŁÓW PAROWYCH W FABRYKACH WARSZAWSKICH

Wybuch kotła parowego w fabryce Lilpopa przy ul. Czerniakowskiej w Warszawie musiał być wypadkiem dość szeroko ongiś (1889) komentowanym. Świadczą o tym współczesne wypowiedzi prasowe, pisane przez dziennikarzy jak również przez fachowców. Jak wynika z szeregu opinii przytoczonych przez mgr Marię Rojkową w artykule *Eksplozja kotła parowego u Lilpopa* („Przegląd Techniczny“ nr 23/1958, rubryka „Z historii techniki“) trafnie oceniano przyczyny katastrofy. Wsuwano też wiele słusznych postulatów w zakresie bezpieczeństwa pracy przy obsłudze kotłów. Porównując te postulaty z obowiązującą obecnie uchwałą w dziedzinie BHP widać ich bardzo wyraźną zbieżność.

J. J.